

La plaça de les Dones del 36

Les components de l'Associació *Les Dones del 36*, fundada l'any 1997 i dissolta a finals de 2007: Trinidad Gallego, María Salvo, Conxa Pérez, Carme Casas, Josefina Piquet i la iniciadora de la nostra entitat Llum Ventura, manifestem el nostre desacord envers el tancament de la plaça de les Dones del 36 mitjançant aquest comunicat.

Quan fa uns quatre anys ens van comunicar que des de la Vocalia de la Dona de l'AVV Vila de Gràcia i Ràdio Gràcia, havia sorgit la iniciativa de dedicar una plaça de nova creació a la memòria de les Dones del 36, la nostra reacció va ser d'una immensa gratitud. Reconeixem i valorem tots el esforços i perseverança del Consell de Dones de Gràcia i de tots els col·lectius i persones que han fet possible la inauguració de la plaça. Aquesta iniciativa és un acte de justícia i un homenatge a totes les dones del 36 i honora al Districte de Gràcia.

Nosaltres, les components de l'Associació *Les Dones del 36* - no confondre amb el nom genèric de la plaça - també formem part d'aquest col·lectiu de milers i milers de dones compromeses en la lluita per obtenir uns drets que fins a la proclamació de la Segona República, el 14 abril 1931, ens estaven negats. Després, en esclatar la guerra, ens convertiríem en les dones abnegades que vàrem estar al front i a la reraguarda i que, mentre els nostres companys eren al camp de batalla, teníem cura de la família i els suplírem als tallers, fàbriques, hospitals, escoles, menjadors populars, etc....Dones que, a partir de 1939 i amb la frustració d'una causa perduda, patírem la dictadura, persecucions, exili, presons, afusellaments, etc...

Si la plaça i la inscripció de la placa són un reconeixement a la lluita de les dones del 36 per a la justícia i la llibertat, per què l'Ajuntament de Gràcia -que des de l'inici de la construcció de la plaça ens va silenciar el seu tancament- ha decidit posar-hi reixes? Que algú ens ho expliqui. Arguments, n'hi ha molts, però per a nosaltres, les signants d'aquest comunicat, raons que justifiquin les reixes, cap ni una.

Opinem que és una contradicció perquè la placa i les reixes són incompatibles. Creiem que es una decisió injusta i una falta de coherència i de respecte a la memòria de les dones del 36 i ho sentim com una ofensa als nostres anhels per a defensar els valors de la llibertat. Les reixes ens recorden les presons franquistes i ens fan mal, molt de mal. Sabíeu que de les tretze components de l'Associació *Les Dones del 36*, vuit van estar empresonades injustament i torturades durant la dictadura? Us imagineu que diria Isabel Vicente, graciencina, si pogués veure les reixes de la plaça? Pregunteu a Trinidad Gallego, empresonada set anys amb la seva mare i la seva àvia de vuitanta i set anys i a Maria Salvo, també graciencina, que va estar entre reixes setze anys...

Avui, unes altres reixes ens obliguen a expressar els nostres sentiments i a fer públic aquest comunicat. Demanem que la nostra plaça sigui pública, sense reixes i lliure per a tothom. Com a dones protagonistes dels fets de 1931, 1934 i 1936, ja hem complert. Ara us toca a vosaltres, les nostres hereves, continuar la lluita pels drets de la dona i reivindicar el lloc que ens pertany en la història. Nosaltres som grans, molt grans, però mentre ens quedi un bri de veu, tenim encara prou forces per demanar justícia i llibertat.

NO VOLEM MAI MÉS REIXES EN LA NOSTRA VIDA